

עורב גורם למחלות קיבה, במיוחד אצל יל-
דים, הגדלת אחוז התמיסה תגביר את הנוזק.
המליצו מומחים: לחלק לצרכן חלב טרי
לחוד, אבקת חלב לחוד; יחליטו הצרכנים
כעצמם אם ברצונם לשנות פחות חלב או
יותר חלב מעורב, יעשו זאת ללא התערבות
מכבי"אש.
המפקח על המזונות טרב לקבל את עצת
המומחים. ביוזעו שבאבקת חלב משתמשים

שלו, גובר העירייה בוציון ארגוב, לטובת
הממשלה. קריאות העזרה של לוי אשכול
נאלמו בחלק קירות משרדי העירייה הישנים.
רוקח עמד בשלו, הסביר את סרובו הנוכח
ממצבה הכספי החמור של העירייה, נכנע רק
לאחר לחץ ממשלתי ממושך, הסכים לבסוף
להשאיל את גזברו לחדשים ספורים בלבד.
סיבות לשמחה. ארגוב (50) שגולד בי
רוסיה ולמד הנהלת חשבונות באנגליה, בא

גרום להתקפות עצבים שהצרכו טיפול עדין
במחלקה הפסיכופטית.
אותה תקופה טיפלה בו בנאמנות האחות
אסתר דנחי, קרובתו בת ה-19, בה התאהב.
הבטיח לשאתה לאשה. אסתר, שעמדה לסיים
את שרותה הצבאי בדרגת רב-טוראית, צפ-
תה בסבלנות, אך דחיתו החוזרות ונשנות
של יעקב, שרכש בינתיים, כנכה-מלחמה,
מוגית, גרמו לה מפח-נפש רב, הטילה לורו-
עות בחור שני.

סמל ציון טרפה (22), אותו הכירה בצבא
היה בחור רציני בעל אופי שונה מזה של
יעקב, התחבב עליה. לאחר שהסכים לבוא
אתה בברית הגשוואין, עורר את רוגזו של
קודמו שאיים על אסתר, דרש ממנה לחזור
אליו. אך האחות הרחמניה התבגרה בינתיים,
הסבירה כי הכל נגמר בקניהם ובחירתה
בציון היא סופית.

ביקור היכרות. ימים מספר לפני שח-
רורה קבלה אסתר חופשה קצרה, סרה, בלויח
ציון, אל אחותה זלפה, המתגוררת בחולון
עם בעלה ראובן לוריא, לביקור היכרות.
הערב היה מוצלח: דובר על העתיד, על
שמלת הכלולות, על תריסר ילדים, לפתע
נשמעו נקישות בלתי אסתר נדהמה כשראתה
את יעקב בפתח הבית, הסבירה לו כי בעלת
לעתיד נמצא בבית, ביקשה שיעזב את ה-
מקום, וימנע עליידי כך מתגרה העלולה
לפרוץ. יעקב חרק שיניים, הלך, חזר שנית
לאחר שתיים ודרש מאסתר לצאת אליו,
להלכות לטיל במכוניתו. זו סרבה, תרצה
את סרובה בנוכחות ציון בבית. המוגית
הסתובבה לאחור ברעש, שבה לאותו מקום
לאחר שנהגה השתכר כראוי. מורחי התדפק
שוב בחצות הלילה, על פתח הדירה המנמ-
נמת.

הפעם נצנץ בידו אקדה טעון. קרא מורחי:
"היכן ציון?"

הלה, ששמע את האיום, חס על חייו, מהר
להסתגן מהבית, להסתתר מאחורי שיה בחצר
השכנים. בעוד קרוביו מנסים לשכנעו להח-
זיר את הנשק החם לכיסו חטף יעקב את
אסתר החוצה, נקב בראשה שני כדורים, ירה
גם בולפה שמהרה אל אחותה הגוססת, ניצלה
בנס רק הודות להשתתחותה האינסטינקטית
על הארץ. ראובן שרצה למנוע בכל מחיר
שפיכת דם נוסף, מהר אל הרוצח, התכבד
בכדור שחזר לרגלו הימנית, הספיק לראות
את יעקב צונח מכדור שירה בגולגולת עצמו.
השכנים שמעו חלק מן הוכחות הרעשני,
ראו מחזה מחרד: ארבע נפשות שוככות

דיקאמרון. הגשר

"קראת פעם את דיקאמרון של בוקאצ'ו?"
שאל קצין משטרה את רעהו. כשענה הלה
בחיוב, הגיש לו הקצין תיק חקירה. "קרא
את זה", אמר, "זהו המשך!".
המעשה הוא בפלאח ערבי צעיר, באחד
מכפרי המשולש, קרובו של אחד מחברי ה-
כנסת הערביים. הצעיר התאהב בכחו השנייה
של אחד מנכבדי הכפר. אולם הנכבד סירב
לתת לו אותה לאשה. "קודם כל אני צריך
להשיא את הבכורה", השיב לכל ההפצרות.
"אולי תיקח אותה?"

אולם אהבתו של הצעיר לא נהגה לפי סדר
הגיל, ובקה דוקא בצעירה, הוא פרש לקרן
זוית, זמם מוימה לכבוש את בחירת לבו.
לבסוף מצא מוצא.
היתנה זאת העונה בה ישנו הגברים בכפר
על הגרנים, מחשש של גניבות. הצעיר ניגש
לאחת מנשות הכפר, שבעלה ישן בחוץ, בי-
קש את עזרתה לאהבתו. ההצעה: שהאשה
תזמין לביתה את הבת הצעירה של הנכבד.
באמצע הלילה יתפרץ הצעיר ויאנסה, ואז
יצטרך אביה לתת לו אותה לאשה כדי לכסות
על החרפה.

האשה הסכימה. היא נגשה לבת הצעירה,
התלוננה באזניה שהיא חוששת לישון לבדה,
ביקשה אותה לבלות את הלילה אתה. הצעיר
רה הסכימה, בילתה את הלילה בבית האשה.
אולם שום דבר לא קרה.

למחרת היום התחלפו שתי הבנות, והפעם
בילתה הבכורה בבית האשה. אותו לילה
התפרץ הצעיר, שלא ידע על הסידור החדש,
אנס את הנערה בחושך. האשה חיכתה עד
לתום המלאכה. ואז פרצה החוצה בצעקה
גדולה, הודיעה שמישהו התפרץ לביתה וגם
גנב את תכשיטיה. עקב תלונה אחרונה זו
נקראה המשטרה היהודית, שפתחה בחקירה,
גילתה חיש מהר את כל העניין.

אולם יותר מכל פרט משפטי עניין את
חוקרי המשטרה פרט אישי בהחלט: האם
עשתה האשה די אחת עם אבי הנערות כדי

נציב מס הכנסה וגזבר עירייה בוציון ארגוב
20 מיליון לירות + 400 עובדים

ארצה לפני 30 שנה, התקבל, לאחר שנתיים,
למנהל חשבונות בגזברות עיריית תל-אביב
שמשכנה אז היה בשדרות רוטשילד. באותו
בניין שימש אולם עלוב כתחנת מכבי"אש
שצלצול ההזעקה שלה החריד את העיר. אז
שקטה בת כמה אלפי תושבים, גרם לכאב
ראש מיוחד לפקדי הגזברות שחסרו מכו-
נות חישוב אוטומטיות.

ארגוב עבר מאז את שלבי התפתחות מ-
דיננון ועד רוקח, חולש עתה על תקציב
שנתי של 20 מיליון לירות שהוא 15 אחוז
זים מתקציב המדינה, ומנגנון של 400 עוב-
דים ופקידים. כדי להקל על משלמי המסים
הוציא לאור ידעונים המדריכים את הצע-
בור, חוסכים שאלות מיותרות ובזבזו זמן.
עם הרעת מצבה הכספי של העירייה היה אר-
גוב המטרה העיקרית לחצי 7000 מקבלי
משכורות, הדורשים לא פחות מ-800,000
לירות לחודש, ידע לעבור על המכשול ה-
כספי בתבונה רבה.

קבלת חוק מס הכנסה בכנסת עוררה בעייה
חמורה: מי יהיה האיש שיטול לידיו את
התפקיד הקשה לגבות את המס ביעילות
מכל חלקי הצבור, כולל בעלי היכולת ובעלי
המקצועות החפשיים. משרד האוצר צד בחכ-
תו הארוכה את ארגוב, מינהו זמנית לנציב
מס הכנסה, קבע את מושבו בירושלים.
חיך איש הכספים תל-אביבי: "קשה לי
להסביר אם שמחתי נובעת מעצם הגיבוי ה-
חדש או מהעובדה שזה עתה סימתי לשלם
את המשכורת החדשית לפקדי העירייה."

המעמד השלישי

משעשע. אך מסוכן
משך למעלה משלוש שנים חיו ערביי
הכפר טייבה, במשולש הישראלי, ומושליהם
היהודיים, באשלייה כי גבול מדינת ישראל
עובר ליד כפרם. הדבר לא מצא חן בעיניהם.
כי חלק גדול מאדמותיהם נמצא ממזרח לקו
זה. אולם הם השלימו עם העובדה.

לפני שבוע נועדה להם הפתעה גדולה, לא
בלתי-נעימה. כשניגשה הקבוצה המעורבת ל-
סימון הגבול בצבע את מלאכתה בשטח זה,
נתגלה כי הגבול בין ישראל וממלכת הירדן
עובר מרחק ניכר ממזרח, באמצע הכפר ה-
שכן הקטן חירבת ג'בארה.

לבבות הפלאחים טייבה נתמלאו שמחה
על אדמותיהם שחזרו אליהם בצורה זו. לא
פחותה היתה השמחה בחירבת ג'בארה. אח-
רי שנודע בבירור אלה מבתי הכפר יעברו
למימשל הישראלי. נתמלאו חיש מהר עד אפס
מקום ערבים מבני המקום, שחשקה נפשם
באזרחות ישראלית.

אולם סימון גבול אינו רק עיסוק משעשע.
הוא גם עיסוק מסוכן.
לפני שבוע נורה רבי-סרן שמואל נו-

בעולם להזנת עגלים, בעלי חיים אחרים, הוא
חושש שגם בארץ תגיע כל אבקת החלב
אל קיבות החיות, בני-האדם יסתפקו בשתיית
הכמות הקטנה של חלב טרי. בריאות העם
דורשת, לדעתו, כי ירבה בלגימת חלב, וכי
מויות גדולות של המשקה החשוב אפשר
לייצר, בזמנים-אלה, רק בתוספת ניכרת של
אבקה.

יבוא

כל לירה ששית לספרות
לפני שלושה חדשים נחתם הסכם מתורבת
ביותר בין ממשלת ארצות-הברית וממשלת
ישראל: אוצר ארצות-הברית התחייב לכ-
סות בדולרים אמריקאיים את מחיריהם של
ספרים וכתבי-עת אמריקאיים שיימכרו בישראל
בלירות ישראליות.

לאוצר האמריקאי היה שימוש מועיל למדי
ללירות הישראליות שהועמדו לרשותו ב-
ישראל תמורת הדולרים אותם שילם להר-
צאות הספרים וכתבי-העת בארצות-הברית:
כיסוי חלק מהוצאות השגירות האמריקאית
בתל-אביב.

השבוע התפרסמה רשימת הספרים הרא-
שונה במחיר שליש מליון דולרים (= לירות)
אותם אישרה ממשלת ישראל כחשובים מס-
פיק וראויים להכלל במסגרת ההסכם.
חלוקת שליש מליון הלירות: כל לירה
שנייה לספר (או כתבי-עת) מדעי, טכני או
מקצועי. כל לירה שלישית לשבועונים ויר-
חונים מצויינים, כל לירה ששית לספרות
יה - בהוצאות הזולות, אך המשובחות,
של הפוסטבוקים למיניהם.

בעלת המקום הראשון ברשימה: הוצאת
קוואל-קוליר, לה הוקצבו קרוב 60 אלף
דולרים (= לירות) ליבוא שבועונה קולירס
(שהתפרסם לאחרונה בגילון שהוקדש לתצ-
פית דמיונית של מהלך מלמסת העולם הש-
לישית) ושניים מירחונייה.

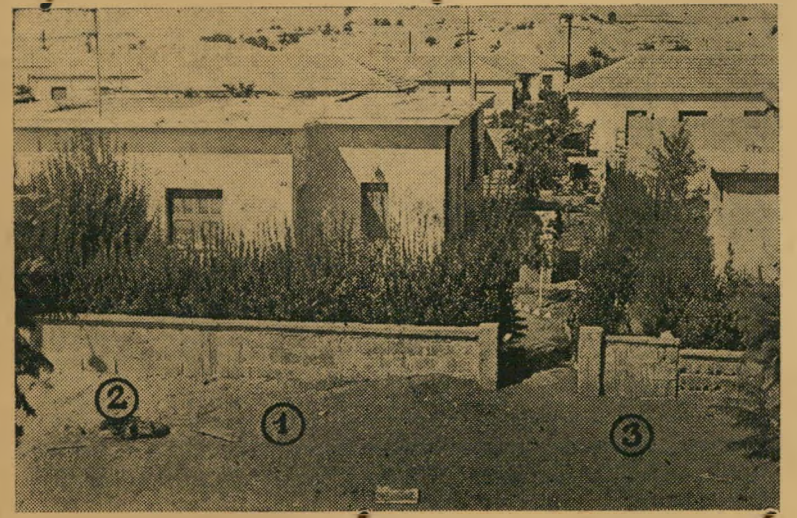
מנגנון

גזבר העולה בחכה

קריאות העזרה התכופות של ראש עיריית
תל-אביב, ישראל רוקח, אל האוצר הפכו
בחדשים האחרונים לדבר תדיר. הלוואות,
עזרה כספית, שחרורים ממסים היו סיבות
מספיקות כדי להאיץ בנהג מכונית הפונטי ש-
הצהבה לחנות בקריה. להשתטח לפני שר
האוצר כדי למנוע משבר בקופת העיר בת
400 אלף תושבים.

החודש נקם רוקח באוצר, מילא את ה-
תפקיד ההסוף, טרב לותר על שר האוצר

* במקום השלישי (כ-40 אלף לירות);
טייבה, המויל של השבועון טיים וההוצאה
המעברלמית והדרשבונית של לייף.

תרשים הפשע בחולון: ליד גדר האבנים (1) צנחה אסתר דנחי תחתיה, שמינה (2) גסט רוצחה, יעקב מורחי, שהתאבד ומשמאלה (3) נורה ניסה, ראובן לוריא, ברגלו. כאשר רץ לעבר מזרחי המשתולל כדי לעזור בו ולמנוע על ידי כך את המשכת הסבה.

אינ-אונים על סף הבית. אסתר גוססת ללא
תקוה, יעקב ממלמל דברים לא ברורים בעוד
מזחו משתפך ארצה, ראובן פצוע ברגלו
ואילו זלפה אשתו, בריאה ושלמה, גונחת
על אחותה, מתייפחת בבכי מר.

אסתר מתה כעבור זמן קצר, בחדר הניתוח
חיים. רוצחה גסט שעזרת רבות, להפתעת ה-
רופאים, שקבעו כי גופו החסון מסוגל להש-
אירו בחיים אם יעבור את שלבי הנתוח
המסובך בשלום. הוא מת כעבור יומיים.
היכוחים בין דיירי רחוב י"ד בחולון התלו
בשעות הבקר המוקדמות. בתוך הקלחת ה-
רועזת שמעו דעות ועדויות ושונות שהס-
בירו בהבדלים קטנים בלבד את פרטי הפרשה
המוזעזעת. סתרה אותן רק עדות אחת השכ-
נות, שטענה: "יעקב לא איבד את עצמו
(המשך בעמוד 10)

להפיל את הצעיר בטה, או שכל העניין היה
מקרה בלבד?

פשעים

הרוצח היה שיכור

כשחטיבתו רבת התהלכות של יצחק שדה
פלסה את דרכה אל בית גבאללה בשלהי קיץ
1948, היו יעקב מורחי ואחיו, חברי לחי-
בשורות הראשונות. יעקב, שחרתר וחסון.
למוד-קרבות, הרבה לחשוש לאחיו הצעיר,
גשם לרוחה לאחר כבוש הנקודה. אך ה-
קפת הנגד, האופיינית לגיבוי הירדני, היתה
קשה, הפילה חללים שלא נפסקו להתחפר
כראוי, ביניהם האח. יעקב נפצע ברגלו, הו-
עבר לבית-החולים אך כאביו לא הטרידוהו
באותה מידה שמות אחיו פגע בו, האסון